

Пам. Прости мя, имамъ сердце-то си отегчено.

Бон. Защо Миледи? (съ мало разлютеніе)

Пам. За отца моего.

Бон: За отца твоего, е?

Пам. Да, Милордъ, много ще ми е жално да го оставя.

Бон. Какво нещо може да ся ненамѣри въ домъ-атъ мой за нужды-те отца твоего?

Паме. Най добро-то нещо не ся намира когда свобода-та си не има.

Бон. Свобода-та негова колко-то за сега отпращася за друго време.

Пам. Знамъ го твърдѣ добръ.

Бон. Кой ти го рече?

Паме. Милордъ Артюрь.

Бон. Говори ли съ Милордъ Артюра?

Паме. Да, Господарю.

Бон. Кой бѣше при васъ?

Пам. Илкой.

Бон. Никой?

Пам. За работа-та отца моего тайно треба да я говори.

Бон. (Има правда) (на себеси.)